

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **P.**, bytom **V.**, právne zastúpeného JUDr. **K.**, **A.**, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Trenčín, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín, Jilemnického č. 1, Trenčín**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-144/KDI-P-2008 zo dňa 7.1.2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/11/2009-36 zo dňa 18.3.2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/11/2009-36 zo dňa 18.3.2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. KRP-144/KDI-P-2008 zo dňa 7.1.2009, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie

Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prievidzi č. p. ORP-1399/DI-SK-2008 zo dňa 3.11.2008 o uznaní žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) a uložení sankcií podľa § 22 ods. 2 zákona vo forme pokuty vo výške 6.000,-Sk (199,16 eur) a zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 10 mesiacov. Žalobcovi vrátil preplatok na súdnom poplatku v sume 33,- eur a nepriznal mu náhradu trov konania.

Krajský súd tak rozhodol s poukazom na zistenie, že skutkový stav medzi účastníkmi nebol sporný, správne rozhodnutia majú všetky zákonom požadované náležitosti a uložená sankcia bola dostatočne zdôvodnená, primeraná a v zhode s § 12 ods. 1 zákona. Konštatoval, že pri ukladaní sankcií bolo prihliadnuté aj na závažnosť priestupku, spôsob jeho spáchania a následky, na mieru zavinenia a na osobu páchatel'a a prihliadli aj na záznamy z karty vodiča. Vzal do úvahy, že žalobca sa ako účastník cestnej premávky nesprával disciplinovane a ohľaduplne, aby neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam a okolnostiam, ktoré mohol predvídať, v dôsledku čoho došlo k nehode, k zraneniu žalobcu a škode na vozidlách. Zdôraznil, že skutok sa stal tak, že žalobca predbiehal kolónu vozidiel na ceste prvej triedy v obci, v blízkosti prechodu pre chodcov, kde je väčší predpoklad ohrozenia ostatných účastníkov cestnej premávky. Poukázal na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že žalobca nezačal predchádzanie s následným zaradením za vozidlá, ale pokračoval v jazde smerom k prechodu.

Proti rozsudku podal žalobca včas odvolanie, ktorým navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím zrušiť. Uviedol, že k spáchaniu priestupku sa priznal, bola ním spôsobená len malá škoda a zraneným bol len on, pričom nedošlo k ohrozeniu iných osôb a nebola spôsobená ani škoda iným účastníkom dopravnej nehody. Záver žalovaného o tom, že uloženie predchádzajúcej miernejšej sankcie za iný priestupok spáchaný pod vplyvom alkoholu nepostačovalo k jeho náprave, podľa žalobcu nezodpovedá spisu. Poukázal na to, že v evidencii priestupkov má tri záznamy, ale vždy šlo len o nepatrné porušenie predpisov. V ďalšom zdôraznil, že oprávnenie na vedenie motorových vozidiel nevyhnutne potrebuje k zabezpečeniu svojej dopravy, pretože je osobou ťažko zdravotne postihnutou, ako aj k výkonu svojej podnikateľskej činnosti a sankciu zákazu činnosti po dobu 10 mesiacov považoval za neprimerane prísnu. Podľa jeho názoru, že uložením tejto sankcie správne orgány neprimerane zasiahli do jeho ústavného

práva na slobodnú voľnu povolania, do práva podnikat' a uskutočňovať zárobkovú činnosť podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na následky priestupku ako aj vzhľadom na osobu páchatel'a uložená sankcia bola neprimerane prísna a najmä uloženie zákazu činnosti na 10 mesiacov považuje za extrémne nesúladne so základnými zásadami pre ukládanie sankcií podľa § 12 ods. 1 zákona a zjavne vybočujúce z medzí tohto zákonného ustanovenia.

Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k odvolaniu zaujal stanovisko k vzneseným námietkam a zotrval na závere o zákonnosti napadnutého správneho rozhodnutia. Rozsudok súdu prvého stupňa navrhol ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v intenciách dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 13.4.2010, potom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že žalobca dňa 31.8.2008 v čase o 19.00 hod. viedol motocykel značky C., EČ P., v obci Sučany v smere na Martin, pričom spôsobil dopravnú nehodu tak, že sa nesprával disciplinovane a ohľaduplne, aby neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a okolnostiam, ktoré možno predvídať, nedodrжал bezpečnú vzdialenosť za pred ním idúcim osobným motorovým vozidlom značky Renault Clio EČ M., ktoré kvôli vzniknutej situácii (vozidlo pred vozidlom Renault Clio zastavilo a dávalo prednosť chodcom na priechode pre chodcov) spomaľovalo až zastavilo, následkom čoho došlo k stretu motocykla a osobným motorovým vozidlom Renault Clio.

Prvostupňový správny orgán konštatoval, že žalobca porušil § 3 ods. 2 písm. a/, § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách (ďalej len zákon č. 315/1996 Z. z.), preto ho rozhodnutím č. p. ORP-1399/DI-SK-2008 zo dňa 3.11.2008 uznal vinným zo spáchania priestupku v zmysle § 22 ods. 1 písm. l/ zákona a podľa § 22 ods. 2 zákona mu uložil pokutu v sume 6.000,-Sk (199,16 eur) a zákaz činnosti

viest' motorové vozidlá po dobu 10 mesiacov. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový správny orgán pri určení druhu sankcie a jej výmery prihliadal na závažnosť a spoločenskú nebezpečnosť priestupku, na skutočnosť, že k nehode došlo kvôli tomu, že žalobca nedisciplinovane predbiehal kolónu áut v obci, ako aj na skutočnosť, že v období posledných dvoch rokov mal žalobca v evidencii priestupkov dva záznamy za iné porušenie a 29.4.2007 ďalší záznam za zavinenie dopravnej nehody neprispôsobením rýchlosti pod vplyvom alkoholu.

V odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu žalobca namietal neprimeranosť uložených sankcií, predovšetkým zákazu činnosti, s poukazom na to, že pri priestupku, ku spáchaniu ktorého sa priznal, bola spôsobená len malá škoda a zranený bol len žalobca.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že k spáchaniu priestupku došlo tak, ako bolo ustálené v prvostupňovom konaní. K námietke žalobcu o neprimeranosti sankcií uviedol, že žalobca sa dopustil priestupku, za spáchanie ktorého bolo možné uložiť pokutu do 7.000,-Sk (232,36 eur) a zákaz činnosti na dobu do 12 mesiacov, pričom pri ukladaní sankcií a ich výmery prvostupňový správny orgán prihliadol na závažnosť priestupku, na jeho následky a okolnosti, za ktorých sa stal, na mieru zavinenia a na osobu páchatel'a. Poukázal na to, že žalobca bol v posledných dvoch rokoch pred spáchaním predmetného priestupku trikrát postihnutý za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, z toho jedenkrát za hrubé porušenie zákona č. 315/1996 Z. z., kedy zavinil dopravnú nehodu neprispôsobením rýchlosti jazdy a pod vplyvom alkoholu, za zavinenie ktorej mu bola uložená miernejšia sankcia zákazu činnosti, čo však nepostačovalo k jeho náprave. Zdôraznil, že k nehode došlo na ceste prvej triedy v obci a v blízkosti priechodu pre chodcov, kde je väčší predpoklad ohrozenia ostatných účastníkov cestnej premávky.

V žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaný žalobca uviedol totožné námietky ako v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, týkajúce sa neprimeranosti uložených sankcií.

Podľa § 22 ods. 1 zákona priestupku sa dopustí ten, kto

- a) ako vodič motorového vozidla prekročí povolenú rýchlosť ustanovenú vo všeobecne záväznom právnom predpise o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky 3a) alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou,
- b) vedie motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, po jeho odobratií alebo v čase zadržania vodičského preukazu okrem prípadov, ak sa ho učí viesť podľa právnych predpisov alebo ak sa podrobuje skúške z jeho vedenia,
- c) ako vodič motorového vozidla s celkovou hmotnosťou prevyšujúcou 7 500 kg nedodrží ustanovenie o obmedzení jazdy určené pre niektoré druhy vozidiel,
- d) ako vodič sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil motorové vozidlo alebo si nesplnil povinnosť účastníka dopravnej nehody ustanovenú v osobitnom zákone, 3b) e) ako vodič sa nezdržal požitia alkoholického nápoja alebo užitia inej návykovej látky po dopravnej nehode v čase, ak by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou, alebo počas jazdy požil alkoholický nápoj alebo užil návykovú látku,
- e) ako vodič sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie alkoholu, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi, alebo ak sa odmietne podrobiť lekárskeму vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou, 3c) hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,
- f) ako vodič počas vedenia vozidla požije alkoholický nápoj alebo užije inú návykovú látku, alebo vedie vozidlo bezprostredne po požití alkoholu alebo užití inej návykovej látky, alebo v čase, keď by mohol byť pod ich vplyvom,
- g) vedie vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil požitím alkoholického nápoja alebo užitím inej návykovej látky,
- h) vedie vozidlo vyradené z cestnej premávky alebo vozidlo vyradené z evidencie vozidiel, alebo vozidlo, ktoré nie je opatrené evidenčným číslom, ak tejto povinnosti podlieha, alebo vozidlo, ktoré nespĺňa podmienky na používanie v cestnej premávke,

- i) neoprávnene použije osobitné označenie vozidla prepravujúceho ťažko zdravotne alebo ťažko pohybovo postihnutú osobu alebo poruší zákaz zastavenia alebo státia na mieste vyhradenom pre vozidlá prepravujúce ťažko zdravotne alebo ťažko pohybovo postihnutú osobu,
- j) iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a) až h), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky,
- k) porušením uvedeným v písmene k) bezprostredne ohrozí bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky alebo spôsobí dopravnú nehodu.

Podľa § 22 ods. 2/ zákona **za priestupok podľa odseku 1 písm. a), b) a l) možno uložiť pokutu do 7 000 Sk a zákaz činnosti do jedného roka.**

Podľa § 12 ods. 1 zákona **pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.**

V konaní nebolo sporné spáchanie skutku a jeho zavinenie žalobcom, ku ktorému sa žalobca priznal a ktorú skutočnosť žalobca ani nepopieral. Žalobca spochybňoval primeranosť uložených sankcií, predovšetkým trestu zákazu činnosti na dobu 10 mesiacov.

Z platnej právnej úpravy vyplýva, že správne orgány môžu za daný priestupok uložiť sankcie v medziach stanovených v § 22 ods. 1 zákona, pričom prihliadajú na skutočnosti demonštratívne uvedené v § 12 ods. 1 zákona. Je nepochybné, že správne orgány tým, že žalobcovi uložili pokutu v sume 6.000,-Sk (199,16 eur), pričom horná hranica sadzby bola 7.000,-Sk (232,36 eur) a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 10 mesiacov, pri hornej sadzbe 12 mesiacov, medze stanovené zákonom (v § 22 ods. 2 zákona) neprekročili. Z ich postupu uvedeného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že pri ukladaní sankcií prihliadli aj na spôsob a okolnosti, za ktorých žalobca priestupok spáchal, predovšetkým na skutočnosť, že k nehode došlo v obci, pri priechode pre chodcov, keď žalobca predbiehal autá stojace pred priechodom z dôvodu, že dávali prednosť chodcom

idúcim po priechode, pričom prihliadli aj na skutočnosť, že žalobca bol opakovane postihnutý za rôzne dopravné priestupky, ktorých sa dopustil v predchádzajúcom období.

Je potrebné pripomenúť, že výška uloženej sankcie je vecou voľnej úvahy správneho orgánu a v takom prípade súd preskúmava len to, či správna úvaha nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom (§ 245 ods. 2 OSP), či je v súlade s pravidlami logického uvažovania a čo predpoklady takeého úsudku boli zistené riadnym procesným postupom. Pokiaľ sú tieto predpoklady splnené, nemôže súd z tých istých okolností vyvodit' iné alebo dokonca opačné závery.

V predmetnej veci odvolací súd nezistil žiadne pochybenia v napadnutom rozhodnutí ani v konaní, ktoré mu predchádzalo. Správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcu uznali vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona, za čo mu dôvodne uložili pokutu podľa § 22 ods. 2 zákona. Uloženie sankcie za protiprávne konanie v súlade so zákonom (čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky) nemôže predstavovať porušenie žalobcom namietaného čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Rovnako nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami, ktoré sú totožné s odvolacími námietkami a dospel k správne názoru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, práv a chránených záujmov žalobcu, pričom svoj právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne iné skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov a krajského súdu vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 13. apríla 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová